

Asquitha, v katerem je odgovarjal na govor nemškega državnega kancelarja Bethmann-Hollwega. Asquith je navedel doslovno besede nemškega državnega kancelarja, da bi dokazal, da je bil namen kancelarjevih besed ta, da bi naj četverosporazum prišel z mirovnimi pogajanj, odločitve bi pa naj bila v kancelarjevih rokah. Asquith je nato nadaljeval: Z drugimi besedami povedano, se zahteva od nas, da bi moral mi zavzeti stališče premaganih napram zmagonosnemu nasprotniku, toda mi nismo premagani. Mi tudi ne bomo premagani. Zavezniki so se zavezali s slovesno pogodbo, da ne iščejo nobenega posebnega miru in ga tudi ne sprejmejo. Pogoji, pod katerimi smo pripravljeni skleniti mir, so izvršitev namenov, za katere smo prišli za orožje. Te smotre sem povedal že meseca novembra 1914. Rekel sem takrat med drugim, da ne maramo vtakniti meča prej v nožnico, dokler ne bo popolnoma in končno veljavno stitro in uničeno vojaško gospodstvo Prusije.

Glede usode Belgije, Srbije in Črnogore je dal Asquith, da zavezniki niso samo varuhi držav, ki so sklenile pogodbo, ampak tudi neodvisnih držav in prostega razvoja slabših dežel (glej Grško, Portugalsko, Nizozemsko!). Ni pač kaj bolj smešnega, kakor če si državni kancelar Bethmann-Hollweg prisvaja pravico, da mora Nemčija pred vsemi državami vstrajati pri tem, da se mora raznim narodom dati priložnost za prosti razvoj v okvirju materne jezika in narodne posebnosti. Asquith je nato nadaljeval: Moj odgovor državnemu kancelarju Bethmann-Hollwegu je zelo enostaven: Zavezniki si žele in vstrajajo pri tem, da se stara Belgija zopet upostavi.

Amerika in Nemčija.

Spor med Ameriko in Nemčijo zaradi bojevanja podmorskih čolnov še vedno ni končan. Glasom uradnega poročila bo predsednik Severnoameriških zveznih držav poslal Nemčiji novo spomenico, v kateri bo zahteval novih jamstev za varnost ameriških potnikov. Spomenica bo našela 65 slučajev, v katerih so bile nemški poveljniki podmorskih čolnov opustili potrebno previdnost. Spor obstoji, vojske pa se, vsaj sedaj, ni bati.

Slovenske žrtve za domovino.

Janez Beuc. Iz Studenice pri Poljčanah: Pred par tedni smo prejeli žalostno novice z južnega bojišča, da je 19letni mladenič Janez Beuc našel žalostno smrt pod velikim sneženim plazom. Sneg je namreč pokril barake, v katerih je bilo večje število vojakov. Bil je vzgleden in priden mladenič, priljubljen vsakemu, ki ga je poznal. Odkar je bil poklican pod orožje, je vedno rad pogosto pisal svojim starišem in jih tolažil ter se priporočal v molitev. Slave Ti naj bodo večne sanje! Na svidenje tam nad zvezdami!

Franc Bortič in Andrej Požar. Kapela pri Brežicah: Povsod se bodo poznale rane, ki jih tako neusmileno seka vojska. Med temi izgubami bodo tudi naša katolsko-narodna društva bridko pogrešala vrle, v boju padle člane. Tako sta padla od naše župnije dva vzorna mladeniča, uda in bivša odbornika katoliškega slovenskega izobraževalnega društva: Franc Bortič iz Kapel na severni fronti in sedaj v marcu Andrej Požar iz Podvin, prvi 22, drugi 20 let star, prvi sin-edinec, oba pa sinova, o katerih trdijo neutežljivo žalostni stariši, da jih nista nikdar žalila. Andrej Požar je kot gorski topničar prehodil vso Srbijo, Črnogoro in Albanijo, a sedaj mu je kruta bolezen utrgala nit življenja. Pokopan je v Lješiu v Albaniji. Ubogim starišem naj usmiljeni Samaritan Bog ohladi pekoče rane njih žalostnega sra.

Franc Slokan. Radomerščak pri Ljutomeru: Naša občina je že zopet izgubila krepkega in delavnega mladeniča, namreč Fr. Slokana, poddesetnik pri črnovojniškem bataljonu št. 52. Vojskoval se je v začetku vojne najprej v Galiciji in ko nam je napovedal verolomec vojno, pa proti Lahu. A tu je dobil nevarne rane, vsled katerih je izdihnil v bolnišnici v Gorjanskem pri Sezani dne 11. februarja svojo junaško dušo. Pokopan je torej v slovenski goriški zemlji. Počivaj mirno in raduj se v nebeškem rajju, ker premeš plačila za svoja junaštva. Starišem, ki so izgubili z njim edince, naj tolaži zavest, da je umrl Franček za dom in za cesarja. Naj v miru počiva!

Anton Zabukovšek. Iz Dramelj pri Celju se nam piše: Naš pridni organist Anton Zabukovšek je dne 13. avgusta 1915 žrtvoval svoje življenje za cesarja in domovino, zvest ji do smrti. Lotila se ga je huda bolezen in v par dneh je preminul. Njegovi tovariši so poročali, da leži na pokopališču neznanega imena. Bodi mu tuja zemlja lahka! Padli je bil vse svoje življenje vesel, z vsakemu prijazen; služboval je na sosednji fari Ponikva, kjer so ga še vsi farani spominjali kot „pridnega Tončka.“ Na željo starišev se je preselil domov v Dramlje in doma prevzel službo organista. Izvežbal je domači pevski zbor fantov in deklet. „Ne sina ne hčere po Tebi ne bo, dovolj je spomina, Te pesmi pojo!“

Raznoterosti.

* Sveti obred umivanja nog so prevz. gospod knezoškof dones na Velik. četrtak izvršili pri dvanajstih starčkih, katerih imena so: Matija Kaschau (87 let star), Matija Elletz 83, Martin Hietzl 82, Stef. Merkun 81, Ignac Hutter 81, Leopold Hönlmann 81, Janez Kramberger 80, Matija Gorjane 80, Jan. Zeclner 78, Feliks Graber 78, Janez Kolar 77, Jak. Mahajnc 78. Skupna starost teh „ostolov“ znaša 966 let. — V mariborski stolnici se bodo od četrtka naprej vršili cerkveni obredi po sledečem redu: na Veliki četrtak po. oldne ob 5. uri začinja postna pridiga (dr. Medved), nato križev pot in litanije Kristusovega trpljenja v kapeli sv. groba; na Veliko soboto ob 1/8. uri zjutraj blagoslovljenje ognja in krstne vode, nato sv. maša. Vstajenje se vrši ob 6. uri zvečer z običajno procesijo in zahvalno pesmijo. Na Velikonočno nedeljo ob 6. uri zjutraj tih sv. maša, nato blagoslovljenje kruha, ob 7. uri sv. maša z blagoslovom, ob 10. uri vhod prevz. g. Knezoškofa, nato pridiga, po isti pontifikalna sv. maša s podelitvijo apostolskega blagoslova. Popoldne ob 4 uri pridiga in slovesne večernice.

* Pogreb č. g. Ivana Markešek se je vršil 13. aprila na tezensko pokopališče. Vodil ga je preč. g. kanonik in stolni župnik Fr. Moravec, kateri mu je v stolni cerkvi, kamor se je zanesla rakev, govoril slovo. Na zadnji poti je spremljalo ranjkega nad 30 duhovnih sobratov, gojenci mariborskih srednjih šol, zastopniki društev, pri katerih je pokojnik sodeloval, in velika množica drugega občinstva. Katoliško delavsko društvo se je udeležilo pogreba s svojo zastavo. Svetila blagemu mladolinjebu večna luč!

* Duhovniška vest. C. g. Josp Lončarič, kaplan v Kapeli pri Radencih, je imenovan za provizorja pri Sv. Jederti nad Laškim. — Za kaplana v Kapeli pride č. g. Friderik Strnad, kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni.

* Cesar odlikoval slovensko mater. Iz Smarja pri Jelsah se nam poroča: Tukajšnja vdova Marija, Markuš ima sedem sinov in pa zeta, ki je stotnik, pri vojakih. V petek, dne 7. aprila, je doletela to priletno mater izvanredna sreča in veselje. Dobila je od presvitlega cesarja krasno podobno Matero božje z Jezusom v naročju. Na podobi je cesarska kruna z inicijaljami presvitlega cesarja Franca Jožefa, Podoba je srebrna pa pozlačena in je vredna 100 K. Zraven tega še je prejela v denarju 500 K. Po kratkem, jedrnatem nagovoru vli. g. dekan Ivana Bolanec je blagorodni g. baron Müller, c. kr. okrajni glavar v Celju, v priužnosti večih gospodov v občinski pisarni izročil ta imeniten dar blagi ženi, ki je bila od veselja do solz ginjena.

* Odlikovanja. Cesar je podelil srebrni križec s krono na traku hrabrostne svetinje Valentinu Deleja, računskemu podčastniku I. razreda pri pešpolku št. 87, doma iz trga Rečica. — Dne 30. marca je bil na laškem bojišču odlikovan član mariborskega „Orla“, praporščak Andrej Klemenčič iz Stare-Novevsi pri Ljutomeru, z veliko srebrno svetinjo. Pridobil je isto vsled junaških činov, katere je izvedel s hrabrimi Dalmatinci, katerim je v zadnjem času dodeljen. Cela organizacija mu k odlikovanju naj-srečneše častila!

* Podpišite četrtjo vojno posojilo? Domovina nas vabi, da podpišemo četrtjo vojno posojilo. Podpišuje se od 17. aprila do 15. maja. Kdor ne rabi denarja, ampak le obresti, naj si kupi državnoposojilo, ki se bo na polagi izžrebanj povračevalo v letih 1922 do 1956. Kdor pa ima veliko denarja, naj si kupi zelo ugodne zaobladnice, ki se bodo vrstile že leta 1923. Zakladnice se lahko kupujejo začenši s 1000 K, državno posojilo pa s 100 K. Sicer pa opozarjamo na današnji inserat, kjer so objavljena natančna določila.

* Izredno odlikovanje ogrskih Slovencev. — Prekmurske „Novine“ poročajo: „Ko so Rusi mesca januarja pri Toporovcu v Bukovini pričeli napadati naše čete, je posebno mnogo trpel naš zalavski 20. domobranski pešpolk. Dva dni in dve noči so bili naši ne-rešano v strašnem ognju. Čez dva dni nato pa so naši prodirajoče Ruse v osmih vrstah odbili in pobili. Samo pred eno našo stotnijo je ležalo 600 mrtvih Rusov. Za to junaštvo je cela stotinja do zadnjega moža bila odlikovana začenši od srebrne svetinje I. razreda do zlote.“ — Živeli junaški ogrski Slovenci! Slovenci povsod junaki.

* Kaj delajo ogrski Slovenci. „Novine“ poročajo: V Kuštancih je na brani ponesrečil dvestletni deček Viljem Fernlin. Plezal je po brani, ki je bila na steni naslonjena, a se je prevrgla in ga ubila pod težboj. — V Sombotelju se je v bolnišnici obesil ruski ujetnik. Ni znano, kaj ga je gnalo v nesrečo.

* Kako se ogrski Slovenci poslavljajo pri odhodu na bojišče. V prekmurskih „Novinah“ pišejo ogrski slovenski vojaki sledeče slovo: „Mi odhajamo na bojišče; Mariji se damo v obrambo i milo mislimo na naš ljublieni slovenski kraj, gde smo odpravim zaglednoli sunce. Bog zna sam, kje mo jo zadjokrat vidili. O ti domovina draga, keliko si nas že po vseh krajeh razposlala! Razposlala si nas v smrtne nevarnosti v šterih smo postali hrabri junaki, pripravljeni vmreči zate. O ti ljuba domovina ino narod naš slovenski, moli vsigdar za nas Jezusa i prosi Marijo, naj nam pomagata v vsakšoj nevarnosti. Zdaj pa z Bogom, lepi naš slovenski kraj, z Bogom vsi naši duhovniki, z Bogom starišje i bratja, z Bogom žene, z Bogom rodbina i vsi poznaenci, to vas prosimo vse vküper, molte za nas, ka nas Bog pripela nazaj domo. Če pa nej domo, te pa gor v sveto nebo.“

Kako se je „Slovenski Gospodar“ prljubil našim vojakom. Trdnjavski predtopničar Jurij Kukačič, doma iz Teharij pri Celju, nam piše dne 7. aprila iz Boke Kotsorske: „Slovenski Gospodar“ je zdaj moj največji prijatelj. V mirnem času sploh nisem maral za noben list, a sedaj, ko nas „Gospodar“ tako pridno in zvesto obiskuje, mu hočem ostati vedno zvest. Celih 18 mesecev mi že nosi novice iz ljube slovenske domovine v skalnate kotsorske bribe. Tukaj sva samo dva Slovence iz Staerske. „Slovenski Gospodar“ in „Straža“ sta nama največje veselje in edina zabava. Veselo Aleluju vsem zavednim Slovenem in Slovenkam! J. K.

* Pozdrav z Lovčena. Četovodja Roman Bende, ki je bil radi hrabrosti odlikovan s tremi svetinjami, je bil poklican v Črnogoro v tamošnjo deželnoupravno službo. Z Lovčena nam je poslal dopisnico s sledečimi vrstami: Z romantičnih brd pravličnega Lovčena vsem prijateljem in znancem v domo in najlepše pozdrave! Iz Cetinja pridem v neko okrožno poveljstvo, odkoder Vam pišem več. Tu je jako ugodno vreme.

* Iz Bovške doline. Srečne in vesele velikonočne praznike želi oddelek strojnih pušk vsem prijateljem in znancem, starišem, bratom in sestram, vsem beguncem iz Bovca in okolice, kateri se nes bodo še gotovo š ominjali. Bili smo nekaj dni pred vojno tukaj in videli, kako žalostno so zapuščali svoja domovja. Janez Jernejčič, četovodja; Franc Kirar, desetnik; Ivan Melik, poddesetnik; Franc Beg, J. Mandele, Karol Marolt in častniški sluga Franc Dajčman.

* Velikonočne pozdrave pošiljajo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, kakor tudi vsem cenjenim bralcem „Slovenskega Gospodarja“: Fr. Zorec, Jos. Vrabl, Lud. Kocijper, M. Pokričaj, Roman Sagaj in Jakob Kores od c. kr. težke ruske topniške baterije št. 1.

* Pozdrav od težkih topničarjev. Mnogo srčnih pozdravov za Velikonoče od slovenskih topničarjev 30.5 cm možnarske baterije na južnem bojišču. Mi možje in fantje se borimo za cesarja in domovino in obljublamo, da verolomni Italijan ne bo nikoli tlačil Avstrije. Jurij Holz, Sv. Jurij ob Ščavnici; Matjaž Metličar, Sv. Kungota pri Ptuj; Peter Kolenc, Velike Lašče; Ivan Drole iz Kamnika; P. Podovnik iz Radolee; Franc Mlekuš iz Koritnice; Jožef Toplak iz Podvinec pri Ptuj; Ivan Pačnik iz Misljinje pri Slovenjgradcu; Martin Svent iz Dobrine pri Celju; Ivan Zagovec iz Rajhenburga; Jožef Vrabič iz Trsta in Alojz Baumkirchner iz Planine.

* Ptujski slovenski pionirji pozdravljajo. K Veliki noči pošiljamo slovenski pionirji iskrene pozdrave in voščimo vesele velikonočne praznike vam očet, matere, žene in dekleta in želimo, da bi se tudi vi š ominjali na nas podpisane: stabni narednik Alojz Berlič, doma iz Gerečje vasi pri Ptuj; četovodja Josip Zelenko, doma iz Podvinec niže Ptuja; poddesetnik Konrad Pukl, doma iz Gornjih Hoč pri Mariboru; poddesetnik Florijan Turnšek, doma od Sv. Vida niže Ptuja; pionirji: brata Eric in Franc Zupanič, doma iz Gerečje vasi pri Ptuj, Jakob Weiss iz Trnii na Dravskem polju, Jurij Predan, doma na Pohorju pri Mariboru, Eric Selinšek, doma iz Zatočil na Dravskem polju, Franc Jurič, doma iz Gornjih Pletarij na Dravskem polju in Leopold Doler, doma iz Velenja.

* Slovenski topničarji iz Pole. Vesele velikonočne praznike želimo vsi slovenski topničarji od sinje Adrije svojim domačim. Jernej Smonkar, častniški natakari, doma iz Doliča pri Sv. Florijanu; Vinko Kramer, desetnik iz Petrovč pri Celju; Ant. Kaluža, iz Dola pri Hrastniku; Alojz Verzelak iz Kavč pri Velenju; Alojz Cestnik, iz Ločie na Vrskem; Anton Blatnik iz Haselberga pri Rajhenburgu; Karol Novak.

* Slovenski mladeniči se bojiše samo Boga. Vojaki od 47. pešpolka pošiljajo vsem zavednim Slovenem in Slovenkam velikonočne pozdrave in pravijo: Mi slovenskoštajerski vojaki se bojimo samo Boga, a sovražnika nobenega. Poddesetnik Anton Kukevec od Sv. Anu v Slov. gor., Anton Kodrič iz Makol in Jožef Uhl iz Maribora.

* Poizvedovanje za vojnimi ujetniki. Posredovalni urad za vojne ujetnike na Dunaju nam sporoča, da se lahko odslej glede naših vojnih ujetnikov v Rusiji obrača vsakdo na deželni pomožni urad Rudečega križa, ki je v stalni zvezi z glavno posredovalnico na Dunaju. Na Staerskem se torej naj obračajo sorodniki vojnih ujetnikov, kateri ne vedo za bivališče ujetnikovo, na „deželni pomožni urad Rudečega križa pri c. kr. namestniji v Gradcu.“ Navesti se seveda mora natančen naslov ujetnika in vsi drugi potrebni podatki. Najbolje je, ako se za odgovor priloži dopisnica z izpolnjenim naslovom. Dopisovanje z ruskim Rudečim križem v Petrogradu je strogo prepovedano.

* Skrb za invalide. Na Dunaju se je ustanovila družba, ki ima nalogo, da da'e brezplačno nasveste in pomoč invalidom. Ako invalid ne more priiti do svojih pravic, n. pr. do polne preskrbovalnine, ki